

La darrera de les "Notes autobiogràfiques", de Joan Maragall

"10 octubre 1910

I ara han passat vint-i-cinc anys, i avui ne compleixo cinquanta. Sóc casat amb la mellor de les dones, que m'estima amb passió. Tinc dotze fills bons i sans, casa pròpia i esbarjosa, una fortuna suficient a mantenir-me amb els meus, un nom honrat pels meus conciutadans, una glòria de poeta, i una salut de cos i d'esperit que no em fa enyorar els vint-i-cinc anys. Al contrari: en aquest mateix moment acabo de rellegir lo escrit vint-i-cinc anys endarrera, i dono gràcies a Déu que d'aquell jove tan decaïgut moralment n'hagi volgut fer l'home que ara em sento.

I en dono a Déu totes les gràcies –i al meu pare, que ja és en Ell i em deixà, com fruit del seu treball de tota la vida, en una posició material desembarassada, d'on ha eixit el meu desembaràs moral, i ha sigut base d'altre– perquè jo no hi he posat res del meu esforç. Déu, que m'ha negat la fortalesa, ha tingut sempre en la seva mà la meua debilitat, fent-me-la sana, i portant-me amb ella i tot a resultats admirables i sempre superiors als meus mèrits. He sigut home de sort, una pura criatura de la Providència Divina. Tot quant sóc i tinc ho dec –però directament, m'enteneu? no mitjançant cap esforç meu– al Pare que està en el Cel, i al que em donà aquí en la terra.

He passat certament en aquests vint-i-cinc anys tribulacions exteriors, però cap tan forta que no me n'hagi revingut amb ganància. He passat moltes inquietuds, moltes angúnies, espants, contrarietats, mortificacions, perills, trastorns i penes; però tot això tan proporcionat a la meua feblesa que al punt que el meu cos o el meu esperit s'anaven a rompre, el pes m'ha sigut tret de sobre, i una meravellosa elasticitat de la meua naturalesa m'ha redreçat sense que jo sabés com podia ésser.

Aixís m'he trobo a cinquanta anys, jo que no sóc fort, amb una sensació d'agilitat juvenil; jo, temperament egoista de somniador i solitari, fet cap d'un gran casal i amb reputació de patriarca; jo, de petit esperit i petit treball, considerat com un dels grans enteniments de mon lloc i temps; jo, que amb prou feines me sabria guanyar la vida per mi sol, respectat per home de posició social independent i desembarassada; jo, que em sento tantes xacres i febleses morals, estimat *un home* pur i fort. Semblo ésser molt més de lo que sóc, i tot lo que sóc m'ha sigut donat de gràcia: i benefició, a més d'aquest do, d'aquella apariència. Senyor, Senyor, teniu-me en la vostra mà, i pugui almenys mon agraïment servir-me digne dels vostres beneficis!"

Joan Maragall moria el 20 de desembre de 1911, encara no un any i dos mesos i mig després d'haver redactat aquesta seva darrera nota autobiogràfica.

Concerts

MÚSICA i POESIA

JOAN MARAGALL

Als 151 anys del seu naixement: 18-X-1860

Als 100 anys del la seva mort: 20-XII-1911

Capella de Música Santa Maria

Recitadors:

Lourdes Giral, Josep Jubany, Lluís Vila

Pelegrí Bernal i Castells, *direcció*

Diumenge, 16 d'octubre de 2011
Matí, a les 10h.

Parròquia de Santa Coloma de Marata
Les Franqueses del Vallès